

Een plant kan biologisch gekweekt zijn, maar het kan nog steeds om een oleander uit Italië gaan

Lodewijk Hoekstra

NL Greenlabel

Wat is duurzaamheid?

Dat is de vraag die Nico Wissing en ik ons tien jaar geleden stelden. We weten allemaal dat het hout van een boom uit het bos om de hoek duurzamer is dan dat van een vergelijkbare boom afkomstig van de andere kant van de wereld. Maar hoe kun je dat dan zien als je een plank koopt voor een project? En hoe duurzaam is het dan als de lokale plank uit het bos om de hoek alsnog is geïmpregneerd met chemische middelen? We kwamen tot de conclusie dat je dit pas echt kunt beoordelen als je de gehele keten in beschouwing neemt, met name het einde van de keten. Zo werk het ook met planten. Een plant kan biologisch gekweekt zijn, maar het kan nog steeds om een oleander uit Italië gaan. Fijn dat er bij het opkweken van deze planten geen bestrijdingsmiddelen en kunstmest worden gebruikt, maar wat is de meerwaarde dan nog als we het transport ook meenemen in de calculatie? Wat ook telt, is de meerwaarde voor mens en natuur nádat deze plant de grond in is gegaan.

Als je niet integraal kunt definiëren wat duurzaamheid is, dan creëer je vaak een nieuw probleem terwijl je een ander probleem oplost. Zo kun je hier een stad vergroenen, maar aan de andere kant van de wereld een ongewenste impact hebben op biodiversiteit en CO₂-uitstoot door bijvoorbeeld het ontginnen van veen in kwetsbare natuurgebieden voor potgrond. Ook kan het leiden tot een wijk die

wel is vergroend met lokaal gekweekte planten maar die vervolgens slecht wordt beheerd of aangeplant als een monocultuur, waar slechts sowieso maar een paar insecten van profiteren, nog los van het beheer.

Dus alles staat of valt bij het helder definiëren van duurzame ambities. Je moet dan niet alleen kijken naar de toe te passen producten en planten, maar naar het gehele plaatje. Dat eindresultaat is het gebied waarvan de beoogde kwaliteit dan ook gedefinieerd dient te worden. Als dit niet gebeurt, is de kans zeer groot dat je te maken krijgt met 'de wet van de afnemende ambitie': aan het einde van de rit blijft er dan weinig over van de mooie visies en plannen. Dit is de reden waarom we als NL Greenlabel inzetten op het integraal meetbaar maken van duurzaamheid met het NL Gebiedslabel. Pas als je iets kunt kwantificeren, kun je samen afspreken hoe je die ambities wilt bereiken en borgen. We merken bij veel projecten dat de ambities en de wil groot zijn, maar dat de invulling op zich laat wachten, omdat het hapert bij de concrete invulling van deze doelstellingen. Hier is ook kennis en ervaring gevraagd.

Het bouwen van de benodigde miljoen woningen extra in de komende dertig jaar is wat ons betreft geen probleem, zelfs niet als je bijvoorbeeld kijkt naar de PAS-problematiek. Voorwaarde is dan wel dat zaken als landschap,

ecologie en kwaliteit centraal komen te staan en duurzaamheid kwantificeerbaar en dus ook meetbaar is, van visie tot en met realisatie én beheer.

Het einddoel dient wat mij betreft altijd te zijn dat we in en rondom steden duurzame, gezonde en kwalitatief hoogwaardige leefomgevingen creëren, waarbij we waarde toevoegen op diverse vlakken. Ook resulteren deze projecten dan niet in ongewenste milieuschade en grote footprints aan de andere kant van de wereld, maar voegen juist wat toe. Zo worden bossen in stand gehouden, biodiversiteit bevorderd, gezonde steden ontwikkeld, leefgebieden behouden en ambachten gewaardeerd. Zo draai je in feite het proces van verspilling en vervuiling om tot iets moois en blijvends voor onze toekomst en die van de kinderen. Daar komt nog bij dat dit een prachtig innovatief proces is dat veel energie oplevert voor iedereen die is betrokken. De aarde heeft genoeg voor iedereen, maar dan moet je de natuur en haar bronnen wel respecteren.

Be social

Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/article/30875/wat-is-duurzaamheid